

נצח ישראל - פרק ל"ח / מקורות נוספים

1. אורות (עמ' ל"ב)

יסוד הרשעה, שהיא מתפצלת לעבודה זרה ולמינות, הוא בא לבצר מקום לסיגי החיים, למותרות המציאותיות שבהויה ובאדם, במוסר ובחפץ, במפעל ובהנהגה, לתן להם גודל ושלטון בתוך הטוב והקודש; לא לטהר את הקודש, כי אם לטמאו ולסאבו.

2. עין אי"ה (שבת ב', עמ' 221)

מדבר סיני, שירדה שנאה לאומות העולם עליו. הצד המוסרי, הוא החובק בזרוע עוזו את כל העמים. וכאשר אין מקום למוסר אנושי טהור, מתקיים ומביא למטרת החיים וההויה המציאותית שיתקיים בעולם, אם לא בהיותו יונק משורש החיים וההויה כולה, דבר ד' הנאמן החוצב להבות אש, מראש מקדם, ע"י אורה של תורה, באה התביעה העזה על כל אומות העולם להתקשר בקשר הקודש של יחש מלא לתורת ד' תמימה, וכל זמן שלא ישלמו את תפקידם מוכרחים הם ללכת הלך והיכשל בכל אורחות החיים, עד שעל ידי הכשלונות הרבים סוף כל סוף יכירו וידעו את עוותתם, ויגיע היום אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגויים בכנף איש יהודי לאמר, הלך נלך עמכם כי שמענו אלוקים עמכם, וכל עוד לא הוארו באורה בהירה זו- הרי הם עומדים במצב ריחוק ושנאה שירדה לאומות העולם עליו. הר סיני.

3. אורות (עמ' מ"ט)

ההכרה הפנימית, הכוללת בקרבה את הנטיות להישמר מכל מזיק ולהכיר את האויב, בלי כל צורך לחוכמה וניסיון, מתגלית בחיי העמים בייחוסם זה לזה, עם לעם, דת לדת, גזע לגזע. האלילות הרגישה בישראל, ביהדות, את אויבתה היותר גדולה, את הכח, אשר לפי מידת הגלותו- יצר לה העולם, ותצא שנאה אינסטינקטיבית עזה לישראל מכל הגויים. המינות, אע"פ שהשתדלה להינזר מן האלילות הרשמית, מכל מקום נוסדה על בסיסים קרובים לאליליים. לא היתה יכולה להתפלש בתוך אומות אלילות, אשר האלילות חדרה בתוכיות נשמתן, דמן ובשרן, כי אם בקחתה לה סגנון אלילי לרפידתה והשטחת סגנונה. יודעת היא יפה, שאם באפס יד יתמסמס ויכלה הסגנון האלילי, הרפוד לה, לא תמצא עוד מעמד בחיים למטבעה המיוחדת ותוכרח להיבלע בליעה רוחנית ביהדות, מקורה, על כן עומדת היא גם כן על נפשה, ותמלא שנאת מוות ליהדות, ולישראל מחזיקיה.

4. מאמרי הראי"ה (עמ' 255)

אם שלום הוא שמו של הקב"ה, ואנחנו הננו העם אשר שמו הגדול נקרא עלינו, וקוב"ה משתבח בשבחייהו דישראל, שהם תפילין דמרי עלמא, והוראת צביונו בעולם, כי למרות כל המפריעים- הננו העדים או העד בין העמים כולם על מלך כל העולמים, בתורתנו, בהוייתנו, בתולדותנו, ובכל שאיפותינו הנצחיות...ואנו, הננו תמיד מעידים, משכימים ומעריבים ואומרים פעמים בכל יום "שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד". ושמירת עצמיותנו, ואי הכנעתנו, לעומת עמים רבים ולאומים עצומים אשר הם תומכים יסוד רדיפתם שהם רודפים אותנו, נוכח העדות הגדולה שלנו שהיא הולכת ונשמעת על אפס ועל חמתם של כל שוטני נפשנו מסוף העולם ועד סופו- הן הנה ביטוי הנוסח של עדותנו כלפי חוץ. אבל הלא התפקיד הזה של העדות כלפי חוץ, שסופו הוא הניצחון המלא שלנו, "חי אני וימלא כבוד ד' את כל הארץ", "כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים"... שונאי ישראל מעולם, ודאי היו כאלה, ששטמו את צביונו הפנימי המובדל, את אותה ההפלאה הנשגבה שאין לה דוגמא בכל העמים, לקדושת עם בכל מלוא העולם. ואם היתה רק השפעה חיצונית בלא הבדלה מיוחדת יוצאת מאתנו, לא היו כל כך מלאי איבה עלינו. אמנם ישנם גם כן שונאים יותר עמוקים, עמלקים, החפצים לעקור בַּיְצָתָם של שונאי ישראל, עד כדי המחיקה של רשמי השפעה הכוללת גם כשהיא לעצמה, ונגד שניהם הננו מתגברים- בברכת האמת ובברכת השלום.

5. שמונה קבצים (קובץ ח', צ"ט)

הננו מתרוממים מעל לאותה השפלות שאומות העולם שרויים בה, והינו לעסק מחשבי עיקרי אצל חוקריהם היותר מצויינים, על דבר החילוק שבין רוח השמי והאָרִי. אנו דוגלים בשם ד' אל עולם שברא את האדם כולו בצלמו. בצלם אלוקים ברא אותו. וכל הענפים כולם- מתהלכים הם, זה לימין וזה לשמאל, שאמנם יש בהם מעלה ומטה, ימין ושמאל, אבל ביסודם הכל עולה למקום אחד, והכל עתיד להתעלות. לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך.